

Dosarul nr. 2ra-2292/19

Prima instanță: (Judecătoria Comrat, sediul Cenral) V. Hudoba

Instanța de apel: (Curtea de Apel Cahul) G. Vavrin, I. Dănăilă, T. Berdilă

Î N C H E I E R E

24 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Neicovcen Vadim,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ecaterina
Neicovcena împotriva lui Neicovcen Vadim cu privire la desfacerea căsătoriei și
determinarea domiciliului copilului minor și cererea reconvențională depusă de
Neicovcen Vadim împotriva Ecaterinei Neicovcena cu privire la determinarea
domiciliului copilului minor,

împotriva deciziei din 13 august 2019 a Curții de Apel Cahul, prin care s-a
admis apelul declarat de Neicovcena Ecaterina, s-a casat hotărârea din 12
decembrie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Central în partea respingerii cererii
de chemare în judecată depusă de Neicovcena Ecaterina și admiterii cererii
reconvenționale depusă de Neicovcen Vadim și s-a emis în această parte o nouă
hotărâre,

c o n s t a ț ă :

La 17 mai 2017, Neicovcena Ecaterina a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Neicovcen Vadim cu privire la desfacerea căsătoriei și determinarea
domiciliului copilului minor.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 08 august 2010 a înregistrat
căsătoria cu Neicovcen Vadim, la Primăria s. Chirsova, cu nr. 24, iar din căsătorie
la XXXXX, s-a născut copilul XXXXX.

Neicovcena Ecaterina a invocat că pe parcursul vieții în comun, pârâtul era
agresiv, chiar și în prezența copilului, o înjura, și erau cazuri când aplica violența
fizică în privința sa, iar toate acestea s-au reflectat asupra sănătății sale.

A specificat reclamanta că păstrarea în continuare a familiei nu mai este
posibilă.

Careva pretenții privitor la stabilirea și încasarea pensiei de întreținere a minorului, față de pârât nu are.

A solicitat reclamanta Neicovcena Ecaterina desfacerea căsătoriei cu Neicovcen Vadim, înregistrată la 08 august 2010, sub nr.24 de către Primăria s. Chirsova și determinarea domiciliului copilului minor XXXXX cu mama.

În cadrul examinării cauzei civile, la data de 12 decembrie 2017, Neicovcen Vadim a depus acțiune reconvențională împotriva Ecaterinei Neicovcena cu privire la determinarea domiciliului copilului minor (f.d. 35-36 Vol. I).

În motivarea acțiunii reconvenționale Neicovcen Vadim a menționat că, la moment locuiește separat de Neicovcena Ecaterina, cu care se află în relații de căsătorie, însă nu au ajuns la un acord privitor la locul de trai al copilului minor XXXXX.

A solicitat Neicovcen Vadim determinarea domiciliului copilului minor XXXXX cu tata.

Prin hotărârea din 12 decembrie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Neicovcena Ecaterina.

S-a desfășurat căsătoria dintre Neicovcena Ecaterina și Neicovcen Vadim, înregistrată la Primăria s. Chirsova, cu nr. 24.

În rest, cererea de chemare în judecată depusă de Neicovcena Ecaterina a fost respinsă.

S-a încasat de la Neicovcena Ecaterina și Neicovcen Vadim în beneficiul statului suma de 100 lei de la fiecare cu titlu de taxă de stat pentru desfacerea căsătoriei.

S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Neicovcen Vadim.

S-a determinat locul de trai al copilului minor XXXXX, cu tatăl Neicovcen Vadim.

Prin decizia din 13 august 2019 a Curții de Apel Cahul, s-a admis apelul declarat de Neicovcena Ecaterina, s-a casat hotărârea din 12 decembrie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Central în partea respingerii cererii de chemare în judecată depusă de Neicovcena Ecaterina și admiterii cererii reconvenționale depusă de Neicovcen Vadim și s-a emis în această parte o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Neicovcena Ecaterina.

S-a stabilit domiciliul copilului minor, XXXXX, cu mama, Neicovcena Ecaterina.

S-a respins acțiunea reconvențională depusă de Neicovcen Vadim.

În rest, hotărârea din 12 decembrie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că analizând Avizul-Concluzie privind determinarea domiciliului copilului minor, Actele de examinare a condițiilor locative ale ambilor părinți, precum și având în vedere că copilul de la separarea părinților locuiește împreună cu mama, Neicovcena Ecaterina, a considerat că instanța de fond neîntemeiat a ajuns la concluzia de a stabili domiciliul minorului cu tatăl, Neicovcen Vadim.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că având în vedere atașamentul minorului față de fiecare părinte, vârsta copilului, calitățile morale ale părinților,

relațiile existente între fiecare părinte și copil, posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educarea și dezvoltarea copilului, domiciliul copilului minor, XXXXX, urmează a fi stabilit cu mama, Neicovcena Ecaterina.

Totodată, instanța de apel a menționat, faptul că Neicovcen Vadim dispune de condițiile de trai și de surse financiare pentru întreținerea copilului, nu poate constitui temei suficient pentru stabilirea domiciliului minorului cu acesta, în condițiile în care copilul a locuit și locuiește în continuare cu mama, Neicovcena Ecaterina, iar pârâtul nu a demonstrat implicarea sa în dezvoltarea, educarea și întreținerea copilului, precum și nu a prezentat probe că a contribuit financiar la întreținerea fiului minor.

La 15 octombrie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Neicovcen Vadim a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Neicovcen Vadim, în motivarea recursului a invocat netemeinicia deciziei instanței de apel, emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Recurentul a menționat că singurul argument al instanței de apel în motivarea deciziei sale, se referă la utilizarea violenței fizice împotriva Ecaterinei Neicovcena, în prezența copilului minor.

În acest sens, recurentul a specificat că pe parcursul examinării cauzei, nu au fost stabilite și confirmate actele de agresiune împotriva copilului minor, precum și utilizarea violenței psihologice față de Neicovcena Ecaterina.

Totodată, a reiterat că la materialele cauzei lipsesc probe care denotă un grad crescut de legătură al copilului minor cu mama sa, Neicovcena Ecaterina.

La fel, a specificat că este declarativă și afirmația intimatei cu referire la faptul că recurentul nu a participat la educația și întreținerea copilului minor.

De asemenea, Neicovcen Vadim a invocat neobiectivitatea concluziilor instanței de apel referitor la aprecierea condițiilor de trai și educație față de copil, fără a lua în considerație faptul că dispune de condiții de trai analogice (disponibilitatea propriei locuințe, acoperire financiară și alte resurse pentru întreținerea copilului).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Cahul a emis dispozitivul deciziei la 13 august 2019, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 15 octombrie 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data

primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor

respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Neicovcen Vadim, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Neicovcen Vadim.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Victor Burduh

Dumitru Mardari